

Nr 85.

Ankom till riksdagens kansli den 27 maj 1927 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt för Konungen att utfärda vissa föreskrifter rörande fisket inom Torne älvs fiskeområde.

Genom en den 12 maj 1927 dagtecknad, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 251, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslagit riksdagen att antaga följande:

Förslag

till

Lag

angående rätt för Konungen att utfärda vissa föreskrifter rörande fisket inom Torne älvs fiskeområde.

Härigenom förordnas som följer:

Konungen äger i samband med utfärdande i övrigt av bestämmelser överensstämmande med den stadga, som finnes fogad vid deklARATIONEN den 10 maj 1927 mellan Sverige och Finland rörande fastställande av stadga för fiskets bedrivande inom Torne älvs fiskeområde, jämväl giva föreskrifter, vilka överensstämma med 13 och 14 §§ i stadgan.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet hänvisa till propositionen.

Genom propositionen nr 250 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t anhållit, att riksdagen måtte godkänna en ny konvention mellan Sverige och Finland rörande ordnandet av det samfälliga laxfisket i Torne och Muonio älvar. Utskottet har i särskilt utlåtande denna dag tillstyrkt sagda proposition. Såsom i denna proposition närmare omförmäles, har av samma kommission, som utarbetat förslaget till konvention, jämväl framlagts förslag till stadga för fiskets bedrivande inom Torne älvs fiske-

område, angivet att omfatta Torne och Muonio älvar samt i dem inflytande strömdrag, så långt lax bevisligen uppstiger i dessa älvar och strömdrag, ävensom allt vatten i skärgården utanför Torne älvs mynning inom svenska och finska Nedertorneå socknar, dock med undantag av visst på den finska sidan beläget privilegierat fiske. Denna stadga — som, i likhet med vad som tillämpats vidkommande motsvarande förut gällande stadga, är avsedd att fastställas genom deklaration utfärdad av vederbörande regeringar — är att betrakta såsom ett komplement till konventionsbestämmelserna och en förut-sättning för desammas genomförande och tillämpning.

Även ifrågavarande stadgeförslag har, med vissa ändringar, i samband med prövningen av konventionsförslaget vunnit Kungl. Maj:ts godkännande. Såsom i ärendet härom framhållits, äro emellertid vissa bestämmelser i stadgeförslaget av allmän lags natur och kräva sålunda för att vinna tillämpning här i landet att bliva fastställda i den ordning, som för sådan lag är föreskriven. Dessa bestämmelser — §§ 13 och 14 i stadgeförslaget — som i ett till lagrådet remitterat förslag utbrutits ur stadgan och upptagits i en särskild lag, äro av följande innehåll:

13 §.

Innehavare av rätt till laxfiske och hans medhjälpare äge för fiskets bedrivande beträda annans strand, utom tomt eller trädgård, samt jämväl upplägga redskapen till torkning å strand, där dylikt område eller odlade ägor icke tillstöta: dock tillkomme strandägare full ersättning för all därigenom liden skada eller olägenhet.

Strandägare vare ock skyldig att mot ersättning för skada eller olägenhet medgiva fiskerättsinnehavare, som ovan nämnts, och hans medhjälpare väg till fiskevattnet, när dessa eljest icke lämpligen kunna komma till det-samma.

14 §.

Åtal för förseelse mot bestämmelserna i denna stadga skall anhängiggöras vid domstolen i den ort, där förseelsen begåtts. Därest medborgare i den ena fördragsslutande staten begått förseelse å den andra fördragsslutande statens område, men icke längre uppehåller sig därstädes, skall han åtalas i sitt hemland vid domstol i den ort, som är närmast den, där förseelsen begåtts.

Tvistemål om ersättning för skada eller olägenhet, varom i 13 § sägs, må anhängiggöras antingen vid någondera av de i denna paragraf angivna domstolarna eller ock vid domstol i den ort, där svaranden har sitt hemvist.

Lagrådet ansåg det emellertid mera tillfredsställande, att riksdagens godkännande av de partier i förenämnda stadga, vilka ägde civillags karaktär, gaves i sådan form, att stadgans innehåll icke behövde splittras i olika författningar, och hemställde förty, att för riksdagen måtte till antagande föreslås en lag, som bemyndigade Konungen att i samband med utfärdande i övrigt av föreskrifter, som överensstämde med den vid ifrågavarande deklaration mellan Sverige och Finland fogade stadga för fiskets

bedrivande inom Torne älvs fiskeområde, jämväl giva föreskrifter, som överensstämde med stadgans 13 och 14 §§.

Förevarande lagförslag har utarbetats i anslutning till vad lagrådet sålunda hemställt.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot förslaget, får alltså hemställa, *Utskottet.*

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 27 maj 1927.

På jordbruksutskottets vägnar:

G. SEDERHOLM.

Närvarande: se utlåtande nr 84.